
Державна фіскальна служба України
Університет державної фіскальної служби України

**МІЖНАРОДНИЙ ЮРИДИЧНИЙ ВІСНИК:
ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ
УКРАЇНИ**

Заснований у червні 2014 р.

*За редакцією доктора юридичних наук,
професора П. В. Цимбала*

Випуск 2 (4) 2016

Ірпінь – 2016

Засновник, редакція,
видавець і виготовлювач
Університет
державної фіскальної
служби України

Свідцтво про державну реєстрацію
КВ № 20778-10578 Р
від 24.06.2014 р.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Головний редактор

Цимбал П. В.,
доктор юридичних наук, професор,
заслужений юрист України

Заступник головного
редактора

Бахін В. П.,
доктор юридичних наук, професор

Відповідальний секретар

Омельчук Л. В.,
кандидат юридичних наук

Берназ В. Д.,

доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч
науки і техніки України, член-кореспондент
Національної академії правових наук України

Биргеу М. М.,

доктор юридичних наук, професор
(Республіка Молдова, Державний університет
фізичного виховання і спорту)

Власова Г. П.,

доктор юридичних наук, професор

Галаган В. І.,

доктор юридичних наук, професор

Іщенко А. В.,

доктор юридичних наук, професор,
заслужений юрист України

Касьяненко Л. М.,

доктор юридичних наук, професор

Клименко Н. І.,

доктор юридичних наук, професор

Кулієв І. О.,

доктор юридичних наук, професор
(Азербайджанська Республіка,
Національна авіаційна академія)

Мисливий В. А.,

доктор юридичних наук, професор

Назаров В. В.,

доктор юридичних наук, професор

Нургалієв Б. М.,

доктор юридичних наук, професор
(Республіка Казахстан, Карагандинський
університет «Болашак»)

Рубіс О. С.,

доктор юридичних наук, професор
(Республіка Білорусь, Білоруський
державний університет)

Тимченко Л. Д.,

доктор юридичних наук, професор

Чернявський С. С.,

доктор юридичних наук, професор

Рекомендовано до друку Вченою радою Університету
державної фіскальної служби України
(протокол № 8 від 29 вересня 2016 року)

Журнал включено до переліку наукових фахових видань
наказом Міністерства освіти та науки України
від 21.12.2015 року № 1328

Автори висловлюють власні наукові погляди, які редакція видання може не поділяти.
Відповідальність за додержання вимог чинного законодавства, зокрема положень авторського
права, достовірність посилань, несуть автори статей.
Рукописи рецензуються редакційною колегією.
Зміни тексту та скорочення, що впливають на зміст матеріалів, а також їх перейменування
здійснюються редакцією за погодженням із авторами.
При передрукуванні статей посилання на «Міжнародний юридичний вісник Національного
університету державної податкової служби України» є обов'язковим.

Адреса редакції:
Університет державної фіскальної
служби України,
вул. Університетська, 31
м. Ірпінь,
Київська обл., 08201
тел. 38(098)878-46-91
e-mail: in_yur_visnuk@ukr.net

© Університет державної
фіскальної служби України, 2016

ЗМІСТ

*Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза;
оперативно-розшукова діяльність*

Власова Г. П., Чечельницька К. Л. Безоплатна правова допомога в Україні.....	6
Бацько І. М. Прогнозування слідчого в кримінально-процесуальній діяльності	11
Завидняк В. І. Обумовленість судового прецеденту у кримінальному процесі та проблеми його запровадження.....	18
Лазебний А. М. Роль спеціальних знань у кримінальному судочинстві України.....	23
Мілевська А. О. Слідчі ситуації на початковому етапі розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних з підробленням нотаріальних документів.....	30
Мілевський О. П., Ворвихвост О. Д. Трансформація слідчих та судових помилок у кримінальному провадженні.....	38
Чигрина Г. Л. Письмові процесуальні документи та особливості їх створення під час досудового розслідування.....	45
Наголова І. Ю. «Інші обставини вчинення кримінального правопорушення» як складова події кримінального правопорушення.....	54
Нікітіна-Дудікова Г. Ю., Нікітіна А. А. Актуальні проблеми судово-експертного забезпечення розкриття та розслідування насильницького задоволення статевої пристрасті, вчиненого стосовно малолітньої особи.....	60
Бобік В. П. Імплементация міжнародно-правових стандартів обмеження конституційних прав під час застосування заходів забезпечення кримінального провадження в законодавство України.....	67
Діков І. В. Роль спеціальних знань при розслідуванні кримінальних правопорушень у формі приватного обвинувачення.....	73
Котець Є. А. Обставини, що підлягають встановленню на початковому етапі розслідування злочинів стосовно осіб, які займають особливо відповідальне становище.....	79
Мілевський М. О. Погляд на кримінальні правопорушення, пов'язані з тероризмом.....	85
Товтин С. В. Викриття особи, яка вчинила сексуальне вбивство: процесуальні та криміналістичні аспекти.....	93
Черкесова А. С. Дворівнева система суб'єктів обмеження конституційних прав і свобод підозрюваного (обвинуваченого): ієрархічність та взаємодія.....	99
Харковець Ю. М. Проголошення і роз'яснення судових рішень у кримінальному провадженні України.....	107
Antoniuk A. B. Origin of international cooperation during criminal proceedings as legal institute of cooperation: past and present.....	115
Kalhanova O. A., Kyrychenko S. O. International legal analysis of prosecutor's supervision over the functioning of the authorities that provide operational searching activity.....	122

Liashuk O. M. Optimization international wanted of persons as necessary element of reforming criminal procedural activity.....	128
Omelchuk L., Milevskiy O. The distinction of the notions «terror», «terrorism» and «act of terrorism» in the investigation of criminal offenses of a terrorist nature.....	133
Iatsyk T. P. Media terrorism and cyberterrorism as problem of information society (criminal procedure aspect).....	139
<i>Кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право</i>	
Бахін В. П., Цимбал П. В. Чи потрібний Україні мораторій на смертну кару за умисні вбивства.....	144
Іщенко О. М. До питання протидії економічній злочинності.....	151
Костира С. М. Розвиток кримінального законодавства про злочини проти правосуддя та шляхи його удосконалення.....	157
Харлов О. О. Кримінально-правова характеристика злочинів у сфері службової діяльності.....	163
<i>Адміністративне право, фінансове право, інформаційне право</i>	
Касьяненко Л. М., Паскал А. Р. Проблемні аспекти правового регулювання банківської системи в Україні.....	169
Кулешов О. О., Томах О. О. Ознаки та пріоритети розвитку суспільно-демократичної системи державного управління.....	175
Нікітіна Л. О., Бабак К. С. Фіскальна децентралізація як зміна податкової системи на користь фінансової незалежності місцевих бюджетів України.....	181
Цимбалюк В. І. Переваги та недоліки функціонування єдиного інформаційного простору.....	187
П'яткова К. К. Медичний працівник як суб'єкт адміністративних правопорушень, що вчиняються у сфері охорони здоров'я.....	193
<i>Цивільне право і процес; трудове право</i>	
Дирдін М. Є., Кукулюк О. В. Окремі аспекти судової практики щодо захисту честі, гідності та ділової репутації.....	199
<i>Господарське право</i>	
Починюк К. Б. Нормативно-правове регулювання державної реєстрації суб'єктів господарювання.....	207
<i>Судовустрій, прокуратура та адвокатура</i>	
Сіренко О. В., Шелуханова А. Ю. Проблеми здійснення прокурорського нагляду за додержанням законів у місцях позбавлення волі.....	215
Цимбал Т. Я., Олексівець О. І. Наслідки запровадження адвокатської монополії на представництво в судах.....	221
Антонюк А. Б., Товпига А. С. Судова реформа в Україні: крок вперед до професійного та справедливого судочинства.....	227
Линник О. В., Клименко В. В. Принцип незалежності суддів як гарантія протидії порушенням прав людини в Україні.....	233

Теорія та історія держави і права, міжнародне право

Шевченко А. Є. Питання методології історії діяльності органів внутрішніх справ України (Частина 2).....	240
Кальян О. С. Нормотворча діяльність російського самодержавства щодо єврейської національної меншини в Україні (XIX ст.).....	247
Рецензія на монографію кандидата юридичних наук Антона Володимировича Столітнього «Електронне кримінальне провадження: передумови виникнення, сучасний стан та перспективи розвитку».....	252
Памяти всемирно известного ученого-криминалиста, доктора юридических наук, профессора Владимира Петровича Бахина посвящается.....	256
Пам'яті доктора юридичних наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України, члена-кореспондента Національної академії правових наук України Василя Дмитровича Берназа присвячується.....	262
Пам'яті кандидата юридичних наук, професора, видатного ученого-криміналіста Віктора Казимировича Весельського присвячується.....	265

Судоустрій, прокуратура та адвокатура

УДК 343.163

О. В. Сіренко,
кандидат юридичних наук,
доцент, професор кафедри
кримінального процесу та
криміналістики,
А. Ю. Шелуханова,
магістр Університету
державної фіскальної
служби України

ПРОБЛЕМИ ЗДІЙСНЕННЯ ПРОКУРОРСЬКОГО НАГЛЯДУ ЗА ДОДЕРЖАННЯМ ЗАКОНІВ У МІСЦЯХ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ

У статті розкриті проблемні питання, які виникають при здійсненні прокурорського нагляду за додержанням законів у місцях позбавлення волі. На основі аналізу вивченого матеріалу надано пропозиції щодо вдосконалення здійснення цього нагляду.

Ключові слова: прокурорський нагляд, повноваження прокурора, додержання прав і свобод засуджених.

В статье раскрыты проблемные вопросы, возникающие при осуществлении прокурорского надзора за соблюдением законов в местах лишения свободы. На основе анализа изученного материала даны предложения по совершенствованию осуществления данного надзора.

Ключевые слова: прокурорский надзор, полномочия прокурора, соблюдения прав и свобод осужденных.

The present article deals with the problem questions that arise during realization prosecutor supervision inhibition of laws in custodial setting. On basis of analysis of the studied material suggestions are given in relation to perfection realization of this supervision.

Keywords: public prosecutor's supervision, plenary powers of public prosecutor, inhibition of rights and freedoms convict.

Одна із основних функцій наглядової діяльності прокуратури є прокурорський нагляд за дотриманням закону при виконанні судових рішень у кримінальних справах. Слід звернути увагу на те, що, відповідно до п. 9 Перехідних положень Конституції України, «прокуратура продовжує виконувати, відповідно до чинних законів, функцію досудового розслідування до початку функціонування органів, яким законом будуть передані відповідні функції, а також

функцію нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, – до набрання чинності законом про створення подвійної системи регулярних пенітенціарних інспекцій» [1].

Прокурорський нагляд виступає гарантом забезпечення прав та свобод засудженого. Дотримання законів у місцях позбавлення волі є предметом прокурорського нагляду.

Діяльність прокуратури України регламентується багатьма нормативно – правовими актами, основними з них є: Конституція України, Кодекс України про адміністративні правопорушення, Кодекс адміністративного судочинства України, Кримінальний процесуальний кодекс України, закони України «Про прокуратуру», «Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів», «Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави». Потрібно звернути увагу на те, що у жодному нормативному акті, який визначає правові засади діяльності прокуратури України, не розкривається поняття прокурорського нагляду.

Поняття та терміни, які існують у теорії та практиці прокурорського нагляду і використовуються в науковій і практичній діяльності, вчені і практики розглядають неоднозначно, що негативно позначається на ефективності здійснення нагляду органами прокуратури.

Існує також проблема щодо ототожнення об'єкта і суб'єкта прокурорського нагляду. Ці два поняття тісно пов'язані між собою, хоча і суттєво відрізняються за змістом, тому як на практиці, так і в юридичній літературі нерідко трапляються випадки неправильного застосування кожного з них (коли об'єкт називають суб'єктом і навпаки) [12, с. 13].

Численні визначення умовно можна розподілити на дві групи: ті, що характеризують прокурорський нагляд як загальну специфічну та основну функцію прокуратури, та ті, що характеризують його як форму діяльності держави. Так, одні науковці під прокурорським наглядом розуміють врегульовану нормами права діяльність органів прокуратури, спрямовану на реалізацію завдань і функцій прокуратури [10, с. 9].

Інші дослідники, і їх більшість, схиляються до думки, що прокурорський нагляд є складовою частиною державної діяльності. Так, М. В. Косюта наголошує, що «прокурорський нагляд – не загальна функція прокуратури, а форма діяльності держави, спрямованої на виявлення, усунення і попередження порушень закону в діяльності суб'єктів права, на яких поширюється компетенція прокуратури, з використанням властивих органам прокуратури повноважень» [6, с. 129].

І. Є. Марочкін під прокурорським наглядом розумів «самостійний, специфічний вид державної діяльності, який повинен забезпечити виконання закону та його верховенство у всіх сферах життєдіяльності суспільства» [11, с. 3].

Здійснення нагляду за додержанням законів у місцях позбавлення волі, а також його проблеми були предметом досліджень таких науковців, як: Л. Р. Грицаєнко, В. В. Долежан, Е. Ф. Іскендеров, П. М. Каркач, В. В. Клочков, М. В. Косюта, М. В. Руденко, Г. П. Середа, Г. С. Рибалко та багатьох інших.

Метою цієї статті є заповнення теоретичних прогалин, дослідження проблем та на основі цього надання пропозицій щодо здійснення прокурорського нагляду за додержанням законів у місцях позбавлення волі.

Відповідно до ст. 3 Конституції України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю; права і свободи людини та їхні гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави; утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави [1].

З метою удосконалення організації та підвищення ефективності наглядової діяльності органів прокуратури України, дотримання прав ув'язнених, відповідно до вимог Конституції України, кримінально-виконавчого законодавства, міжнародних норм та стандартів поведінки з ув'язненими, засудженими, наказ Генерального прокурора України від 20 квітня 2016 р. № 178 «Про організацію діяльності прокурорів з нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян» закріплює напрями діяльності органів прокуратури, які є пріоритетними у вказаній сфері.

Як зазначається у вищезгаданому наказі Генеральної прокуратури України № 178, прокурорам забезпечується нагляд шляхом проведення регулярних перевірок, які здійснюються самостійно або із залученням у встановленому порядку необхідних спеціалістів (комплексні перевірки), а також за зверненнями, іншими повідомленнями, зокрема у засобах масової інформації, мережі Інтернет, або які надійшли на телефони «гарячої лінії» щодо захисту прав в'язнів, за матеріалами органів державного нагляду (контролю) або з власної ініціативи за наявності даних про порушення закону [3].

Основними критеріями ефективності діяльності прокурорів на цьому напрямі вважається забезпечення об'єктивного, своєчасного і повного вжиття заходів щодо усунення порушень Конституції та законів України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поновлення прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави, відшкодування завданої шкоди, притягнення винних до встановленої законом відповідальності.

Прокурор здійснює нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян в органах та установах, шляхом проведення регулярних перевірок, а також у зв'язку з необхідністю належного реагування на відомості про можливі порушення законодавства, що містяться у скаргах, зверненнях чи будь-яких інших джерелах. У межах реалізації зазначеної функції прокурор має право залучати відповідних спеціалістів [2].

Відповідно до наказу Генерального прокурора України від 20 квітня 2016 р. «Про організацію діяльності прокурорів з нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян» під час проведення перевірок прокурори усіх рівнів зобов'язані:

1) опитувати осіб, вимагати від посадових чи службових осіб надання пояснень щодо допущених порушень;

2) перевіряти законність наказів, розпоряджень, інших актів відповідних органів і установ та в разі невідповідності законодавству вимагати від посадових чи службових осіб їхнього скасування та усунення порушень закону, до яких вони призвели, а також скасовувати незаконні акти індивідуальної дії;

3) вживати заходи щодо усунення порушень закону, причин і умов, що їм сприяли, притягнення до відповідальності винних посадових чи службових осіб (зокрема, за письмовою вказівкою), оскаржувати їхні рішення, дії чи бездіяльність;

4) здійснювати інші передбачені законодавством дії [3].

Як зауважує Р. В. Лемак, достатньо висока ступінь ефективності прокурорського нагляду зумовлена багатьма факторами:

1) кожен засуджений може письмово або усно особисто звернутися зі скаргою безпосередньо до прокурора, який здійснює нагляд у певній установі;

2) прокурор має можливість негайно вжити заходів для усунення порушень закону, що мають місце;

3) вимоги прокурора щодо усунення порушень закону є обов'язковими для органів виконання покарань [7, с. 77].

А. О. Волвенко у своїй праці, враховуючи положення Конституції України, зазначає, що певна обмеженість прав і свобод ув'язнених та неможливість повним обсягом відстоювати ними свої права породжує проблему їхнього захисту. На сьогодні прокуратура України становить єдину систему органів, на яку покладається нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян [8, с. 96].

В. Г. Неділько, відповідно до міжнародно-правових документів, у своїй науковій праці стверджує, що усі ув'язнені користуються правами людини і фундаментальними свободами, про які йдеться у Загальній декларації прав людини, Міжнародному пакті про громадянські і політичні права, а також іншими правами, викладеними в інших пактах Організації Об'єднаних Націй. Особливу увагу, на її думку, слід приділити додержанню законодавства, яке спрямоване на запобігання катування та іншому жорстокому поводженню із затриманими, взятими під варту, та засудженими [9, с. 133].

Взявши до уваги те, що Україна ратифікувала вказані вище міжнародні акти та прийняла на себе обов'язок дотримуватися положень, які вказані в них, дотримання положень конвенцій відбиватиметься у приведенні до відповідності міжнародних норм нормативних актів. Також це дотримання повинно втілюватися у життя суспільства, змінюючи ставлення до людини та її особистості. Якщо змінити ставлення до людини, що виступає процесом складним, повільним, торкається свідомості особи, суспільства, людської спільноти, то процес приведення нормативно-правових актів є, навпаки, керованим та передбачуваним.

Положення пп. 64, 65 Мінімальних стандартних правил поводження із в'язнями передбачає, що позбавлення волі вже само по собі вважається покаранням. Тому, відповідно до цього, умови ув'язнення та в'язничні режими не повинні посилювати страждання, за винятком, коли це виправдовується необхідністю ізоляції або підтриманням порядку [4].

Крім того, необхідно докладати зусиль для того, щоб в установах режими запроваджувалися з метою:

а) забезпечити відповідність умов життя вимогам людської гідності та нормам, прийнятим у суспільстві;

б) мінімізувати негативні наслідки ув'язнення та різницю між життям у в'язниці і на свободі, яка послаблює почуття особистої гідності та відповідальності в'язнів;

в) підтримувати та посилювати ті зв'язки з родичами та зовнішнім світом, які якнайкраще слугують інтересам в'язнів та їхніх родин; забезпечити в'язням можливості розвивати

професійні навички та здібності, які поліпшуватимуть перспективи їхньої успішної соціальної реінтеграції після звільнення [5, с. 247].

Правова доктрина, правозастосовча та правотворча діяльність України йде шляхом тотальної регламентації та врегулювання суспільних відносин. Саме цим пояснюється наявність у нашому законодавстві такої кількості нормативних актів, їхня суперечливість та неузгодженість. Дійсно, за умови існування такої кількості актів важко собі уявити, що весь цей масив законодавства можливо привести у єдність, узгодженість та несуперечливість. Крім того, саме у зв'язку з існуванням різниці в правових доктринах України та Європи процес приведення законодавства України у відповідність з міжнародними актами відбувається досить повільно та непослідовно. Приймаючи нормативний акт, який по духу відповідає міжнародним актам, ми зіштовхуємося з проблемою неможливості його реалізувати (оскільки принцип «розумності» у правозастосовчій діяльності в Україні не спрацьовує, а якщо йти іншим шляхом, то необхідно прийняти цілий ряд нормативних актів, які встановлюють механізм реалізації положень міжнародних актів). І саме на цій стадії з'являються протиріччя, невідповідності та складності [5, с. 249].

Отже, важливою умовою вдалого проведення прокурорського нагляду та інших функцій прокуратури є досконалі знання прокурорами України специфіки та властивостей роботи прокуратури. Знання своїх повноважень стосовно конкретних напрямів діяльності, вміння правильно та на підґрунті законодавства України організувати роботу, майстерно володіти тактикою та методикою проведення прокурорського нагляду.

Дотримання законів під час перебування осіб у місцях позбавлення волі, попереднього ув'язнення, закладах виконання покарань, а також заходи примусового характеру з дотриманням прав, які прописані у встановленому кримінально-виконавчому законодавстві. Органи прокуратури України, зважаючи на конституційні повноваження, повинні відстоювати законні інтереси засуджених осіб і ефективно реагувати на виявлені порушення законності.

Для вдосконалення прокурорського нагляду потрібно зважати на нові проблеми, які виникають в умовах трансформації українського суспільства. Ці проблеми необхідно теоретично осмислити та знайти практичне вирішення. Діяльність прокуратури із забезпечення законів для осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, пропонується розглядати як окремий функціональний напрям роботи органів прокуратури України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України: від 28.06.1996 № 254к/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/254_k/96-vr.
2. Про прокуратуру: Закон України: від 14.10.2014 № 1697-VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>.
3. Про організацію діяльності прокурорів з нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян: наказ Генеральної прокуратури України: від 20 квітня 2016 р. № 178 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://document.ua/pro-organizaciyu-dijalnosti-prokuroriv-z-nagljadu-za-doderzh-doc267875.html>
4. Мінімальні стандартні правила поводження з в'язнями ООН: Міжнародний документ: від 30.08.1955 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_212

5. Конспект лекцій з кримінально-виконавчого права / М. В. Романов; «Харківська правозахисна група». – Харків: ТОВ «ВИДАВНИЦТВО ПРАВА ЛЮДИНИ», 2015. – 256 с.
6. Косюта М. В. Прокурорська система України в умовах демократичного суспільства : монографія / М. В. Косюта. – Одеса : Юридична література, 2002. – 376 с.
7. Лемак Р. В. Прокурорський нагляд за додержанням законів в установах виконання покарань : монографія / Р. В. Лемак. – Х., 2013. – 224 с.
8. Стратегічні пріоритети в ХХІ столітті : матеріали I Міжнар. наук.-практ. конф., 19 травня 2016 р. – Київ : Пшонківський О. В., 2016. – 264 с.
9. Неділько В. Г. Значення прокурорського нагляду в протидії злочинності у пенітенціарній системі. Протидія злочинності: теорія та практика / В. Г. Неділько. – К.: Національна академія прокуратури України, 2013. – С. 133–134.
10. Прокурорський нагляд в Україні : підруч. / І. І. Когутич, В. Т. Нор, А. А. Павлишин, В. В. Луцик ; за ред. В. Т. Нора. – К. : Ін Юре, 2011. – 592 с.
11. Прокурорський нагляд в Україні : підруч. для студентів юрид. спеціальностей вищ. навч. закладів / І. Є. Марочкін, П. М. Каркач, Ю. М. Грошевий та ін.; за ред. проф. І. Є. Марочкіна, П. М. Каркача. – 2-ге вид. – Х. : ТОВ «Одіссей», 2008. – 240 с.
12. Сухонос В. В. Прокуратура в системі державних органів України: теоретичний аналіз сучасного стану та перспектив розвитку: монографія / В. В. Сухонос; наук. ред. Ю. С. Шемшученко. – Суми: Університетська книга, 2008. – 448 с.

До авторів:

Шановні колеги!

Просимо вас дотримуватися наступних вимог до матеріалів, що надсилаються до редакції:

1. Редакція приймає до друку статті українською або англійською мовами.
2. До друку приймають статті, що відповідають наступним вимогам:
 - авторські рукописи мають бути оформленими відповідно до державних стандартів і відповідати вимогам Постанови ВАК України № 7-05/1 від 15.01.2003 р.
 - папір формату А4; параметри сторінки: верхній і нижній береги – 20 мм, лівий – 30 мм, правий – 15 мм; шрифт – Times new roman, 14 pt.; інтервал між рядками – 1,5.
 - обсяг авторських рукописів. Обсяг статті – 10 стор. (максимально до 20 стор.); наукових повідомлень, рецензій тощо – до 7 стор.
3. Посилання на джерела необхідно робити по тексту у квадратних дужках із зазначенням номерів сторінок відповідно джерела. Наприклад, [1, с. 12]. Список використаних джерел подається наприкінці статті в алфавітному порядку відповідно до стандартів бібліографічного опису (див.: стандарт «Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. ДСТУ 8302:2015».
4. Стаття повинна містити наступні елементи: номер та назву спеціальності, УДК, анотації та ключові слова українською, російською та англійською мовами, переклад назви статті на англійську мову.
5. До статті необхідно додати реферат (резюме) англійською мовою (обсяг – 1 сторінка без виділення розділів або 250 слів) для розміщення на сайті журналу, який має висвітлювати такі структурні питання: автор, тему статті, мету, результати дослідження, наукову новизну результатів дослідження, практичну значущість результатів дослідження, ключові слова. Переклад реферату (резюме) англійською мовою повинен бути достовірним (не машинним).
6. Для осіб, які не мають наукового ступеня, обов'язковим є подання рецензії на статтю, за підписом особи, що має науковий ступінь (підпис рецензента повинен бути засвідчений в установі, де рецензент працює).
7. Рукописи, що не відповідають вказаним вимогам редакція не розглядатиме з метою публікації.

Над випуском працювали:

Редактор-коректор
Технічне редагування та
комп'ютерне верстання

Грабарчук М. М.

Лисенко О. В.

Підп. до друку 03.10.2016 р.
Тираж 300 прим. Зам. № 395
Видавець і виготовлювач
Університет державної фіскальної служби України
вул. Університетська, 31, м. Ірпінь, Київська обл., 08201
Тел 38(098)878-46-91
e-mail: in_yur_visnuk@ukr.net
*Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої діяльності
до Державного реєстру видавців, виготовлювачів
і розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 5104 від 20.05.2016 р.*
